

Usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 24.04.2007, sp. zn. 2 To 41/2007, ECLI:CZ:VSOL:2007:2.TO.41.2007.1

Číslo: 50/2008

Právní věta:

Za vyhýbání se výkonu uloženého trestu odnětí svobody ve smyslu § 73a odst. 3 písm. d) tr. ř., které je důvodem rozhodnutí o tom, že peněžitá záruka připadá státu, je třeba pokládat jen takové formy aktivit obviněného, jež svojí závažností odůvodňují závěr, že směřují ke zmaření výkonu trestu. Podání žádosti o odklad výkonu trestu, sledující oddálení nástupu výkonu trestu, nelze považovat za vyhýbání se výkonu uloženého trestu, a to ani tehdy, jde-li o žádost, již nelze ze zákonných důvodů vyhovět (např. z důvodu výměry uloženého trestu a uplatněných důvodů).

Soud: Vrchní soud v Olomouci

Datum rozhodnutí: 24.04.2007

Spisová značka: 2 To 41/2007

Číslo rozhodnutí: 50

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Peněžitá záruka

Předpisy: § 73a odst. 3 písm. d) tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Vrchní soud v Olomouci z podnětu stížnosti odsouzeného L. V. zrušil usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 1. 2007, sp. zn. 50 T 8/2001-2810.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 30. 1. 2007, sp. zn. 50 T 8/2001-2810, bylo rozhodnuto podle § 73a odst. 3 písm. d) tr. ř. o připadnutí státu peněžitě záruky ve výši 1 000 000 Kč, kterou dne 29. 12. 1998 obviněný L. V. složil prostřednictvím svého obhájce JUDr. P. P. na účet Městského soudu v Brně.

Proti tomuto usnesení si odsouzený podal stížnost. Ve zdůvodnění stížnosti prostřednictvím svého obhájce namítá, že soud prvního stupně nedostatečně zhodnotil skutečnosti významné a podstatné pro posouzení celé věci. Potvrdil, že dne 16. 7. 2004 převzal výzvu k nastoupení výkonu trestu na den 26. 7. 2004 a následně soud požádal o odklad výkonu uloženého trestu, neboť v té době ho

opustila manželka a byl nucen se starat o děti. O této tehdy tíživé situaci informoval i Okresní úřad v O., orgán péče o děti (veškeré záležitosti vyřizovala slečna K.). V té době se skutečně zdržoval v místě svého bydliště. Orgány Policie ČR nebyl zadržen, ale pouze příslušníci Policie ČR se dostavili do místa jeho trvalého bydliště a sdělili mu, že žádost o odklad výkonu trestu odnětí svobody byla zamítnuta, a proto musí výkon trestu nastoupit. Ten den skutečně nastoupil. Odsouzený L. V. závěrem navrhl, aby napadené usnesení bylo zrušeno, věc vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení a rozhodnutí s tím, že bude prověřeno jeho tvrzení ohledně tíživých rodinných poměrů na Okresním úřadě v O.

Vrchnímu soudu v Olomouci byla věc předložena jako soudu stížnostnímu ve smyslu § 146 odst. 2 písm. c) tr. ř. Z obsahu spisového materiálu bylo zjištěno, že opravný prostředek byl podán ve stanovené lhůtě podle § 143 odst. 1 tr. ř. osobou oprávněnou podle § 142 odst. 1 tr. ř. Ustanovení § 74 odst. 1 tr. ř. opravný prostředek proti tomuto rozhodnutí formou stížnosti připouští. Vrchní soud v Olomouci v souladu s ustanovením § 147 odst. 1 písm. a), písm. b) tr. ř. přezkoumal správnost výroku napadeného usnesení i řízení, jež tomuto usnesení předcházelo, a shledal podanou stížnost důvodnou.

Ze znění ustanovení § 73a odst. 3 písm. d) tr. ř. vyplývá, že soud rozhodne, že peněžitá záruka připadá státu, jestliže obviněný se vyhýbá výkonu uloženého trestu odnětí svobody nebo peněžitému trestu, nebo výkonu náhradního trestu odnětí svobody za peněžitý trest.

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že odsouzený L. V. dne 16. 7. 2004 převzal výzvu k nastoupení výkonu trestu odnětí svobody na den 26. 7. 2004 a platební výzvu k zaplacení peněžitého trestu ve výši 1 000 000 Kč. Dne 21. 7. 2004 odsouzený předal podle razítka pošty k přepravě žádost o odklad výkonu trestu adresovanou Krajskému soudu v Brně, a to ze zdravotních a sociálních důvodů. Ke zdůvodnění sociálních důvodů uvedl, že jej opustila manželka, stará se a vychovává v místě svého trvalého bydliště dvě nezletilé děti. Dále uvedl, že nemá v úmyslu se vyhýbat trestu a bude plně k dispozici soudním orgánům tak, aby jeho jednání nebylo soudem bráno jako maření soudního rozhodnutí. Na této žádosti odsouzeného L. V. se nachází referát předsedkyně senátu určený kanceláři, v němž je uvedeno, že žádost nespĺňuje podmínky § 322 tr. ř. a má být vyhotoven příkaz k dodání do výkonu trestu. Následně soud zaslal Policii ČR, Okresnímu ředitelství v Ostravě, příkaz k dodání do výkonu trestu odsouzeného L. V. s tím, aby odsouzenému byla předána připojená obálka se zprávou o dodání do výkonu trestu. Z protokolu o dodání do výkonu trestu a ze zprávy Vězeňské služby ČR, Věznice M., bylo zjištěno, že dne 20. 8. 2004 v 11.00 hod. byl odsouzený L. V. v místě svého trvalého bydliště v O. zatčen a téhož dne ve 12.30 hod. dodán do výkonu trestu do Věznice O. Nástup výkonu trestu je doložen i zprávou o nastoupení trestu.

Vrchní soud v Olomouci po přezkoumání dané trestní věci dospěl k závěru, že u odsouzeného L. V. nebyly splněny zákonné podmínky pro to, aby složená peněžitá záruka ve výši 1 000 000 Kč, po jejímž přijetí byl L. V. ve fázi přípravného řízení propuštěn z vazby na svobodu, připadla státu. Nebylo tak zjištěno, že by odsouzený L. V. se vyhýbal výkonu uloženého trestu odnětí svobody, že by podnikl další kroky, aby výkon uloženého trestu zmařil, např. tím, že by uprchl nebo se skrýval, neboť poté, co byl vyzván k nástupu výkonu trestu na den 26. 7. 2004, podal žádost o odklad výkonu trestu ze zdravotních a sociálních důvodů. Nadále se zdržoval v místě svého bydliště a aniž by byl vyzvořen o tom, jak o jeho žádosti bylo rozhodnuto, byl na základě příkazu k dodání do výkonu trestu dne 20. 8. 2004 kontaktován v místě svého bydliště a následně dodán do výkonu trestu do Věznice O.

Stížnost odsouzeného L. V. byla tak shledána důvodnou. Vrchní soud napadené usnesení podle § 149 odst. 1 tr. ř. zrušil. Nadále je tak složená peněžitá záruka k dispozici orgánům činným v trestním řízení a je možné ji užít ve smyslu ustanovení § 73a odst. 5 tr. ř.